

Skarżące podnoszą ponadto, że Rada dopuściła się naruszenia prawa opierając się na art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w sytuacji nie objętej zakresem stosowania tego przepisu, jako że skarga w wyniku której wszczęto dochodzenie nie została cofnięta.

Wreszcie skarżące podnoszą naruszenie art. 253 WE wobec okoliczności nieodpowiedniego uzasadnienia spornego rozporządzenia w odniesieniu do poziomu poparcia ze strony producentów wspólnotowych oraz ustaleń w zakresie interesu Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 272, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Wella AG przeciwko OHIM (TAME IT)

(Sprawa T-471/07)

(2008/C 51/98)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wella AG (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Klingberg i K. Sandberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 24 października 2007 r. w sprawie R 713/2007-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, włączając to koszty postępowania przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Międzynarodowy znak towarowy „TAME IT” odnoszący się do towarów z klasy 3 (rejestracja międzynarodowa nr 879 186) — wniosek o rozszerzenie terytorialne ochrony na Wspólnotę Europejską na podstawie protokołu madryckiego

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia z uwagi na bezwzględne podstawy odmowy rejestracji w stosunku do wszystkich zgłoszonych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołania i częściowe dopuszczenie rozszerzenia terytorialnego ochrony wynikającej z międzynarodowej rejestracji nr 879 186) na Wspólnotę Europejską

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94

Zdaniem skarżącej, Izba Odwoławcza oparła swą decyzję na czysto teoretycznej i filologicznej analizie zgłoszonego znaku towarowego dotyczącej zasad gramatycznych, korelacji i ortograficznych oraz struktury i składni zgłoszonego znaku towarowego, całkowicie pomijając całościowe wrażenie wywierane na przeciętnym konsumentie przez ten znak.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Dow AgroSciences i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-475/07)

(2008/C 51/99)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Zjednoczone Królestwo), Makhteshim-Agan Holding BV (Rotterdam, Niderlandy), Makhteshim Agan International Coordination Center (Bruksela, Belgia), Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Ld. (Funchal, Portugalia), Finchimica SpA (Manerbio, Włochy), Dow Agrosciences BV (Rotterdam, Niderlandy), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapeszt, Węgry), Dow AgroSciences Italia Srl (Mediolan, Włochy), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska), Dow AgroSciences Iberica SA (Madryd, Hiszpania), Dow AgroSciences s.r.o. (Praga, Republika Czeska), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Stany Zjednoczone), Dow AgroSciences GmbH (Stade, Niemcy), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences Danmark A/S (Lyngby-Taarbæk, Dania), Makhteshim-Agan Poland sp. z o.o. (Warszawa, Polska), Makhteshim-Agan (UK) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Makhteshim-Agan France SARL (Sevres, Francja), Makhteshim-Agan Italia Srl (Bergamo, Włochy), Alfa Agricultural Supplies SA (Halandri, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności spornej decyzji.
- Nakazanie Komisji podjęcie środków koniecznych w celu zastosowania się do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 233 WE, w tym nakazanie Komisji, choć nie tylko, zwrócenie się do właściwych władz państw członkowskich o ponowne wszczęcie krajowych procedur rejestracji trifluralinu, zaniechanych w wyniku wydania spornej decyzji oraz przedłużenia terminów koniecznych do zapewnienia wykonania wyroku Sądu.
- Stwierdzenie, że art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniającego dyrektywę 79/117/EWG jest nieważny i nie znajduje zastosowania do strony skarżącej.

- Obciążenie Komisji kosztami postępowania wraz z odsetkami w wysokości 8 %.
- Podjęcie wszelkich innych koniecznych środków.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414 dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ stanowi, że państwa członkowskie zezwolą na wprowadzenie do obrotu środka ochrony roślin tylko w przypadku, gdy substancje czynne wchodzące w jego skład są wymienione w załączniku I oraz zostały spełnione ustanowione tam kryteria. Skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/629/WE z dnia 20 września 2007 r. dotyczącej niewłączenia trifluralinu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających tę substancję⁽²⁾.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnoszą, że Komisja nie oparła decyzji na sprawozdaniu Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, a tym samym dopuściła się nadużycia władzy.

Skarżący podnoszą następnie, że sporna decyzja jest obarczona oczywistymi błędami w ocenie, ponieważ Komisja:

- nie uwzględniła wszystkich dostępnych dowodów naukowych, jak wymaga tego art. 5 ust. 1 dyrektywy 91/414;
- nie przedłużyła stosowanych terminów, mimo faktu, że okoliczności i kryteria oceny trifluralinu uległy zmianie w trakcie przeglądu;
- nie przedstawiła naukowego uzasadnienia swych wniosków;
- nie posiada uprawnień w zakresie oceny trifluralinu zgodnie z rozporządzeniem 850/2004⁽³⁾, i w każdym razie dokonała błędnej oceny.

Ponadto skarżący twierdzą, że sporna decyzja nie spełnia wymogów procesu legislacyjnego, oraz że Komisja i EFTA naruszyły art. 8 ust. 7 i art. 8 rozporządzenia 451/2000⁽⁴⁾ nie przestrzegając terminów proceduralnych, co zdaniem skarżących jest równoznaczne z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych.

Wreszcie skarżący podnoszą, że sporna decyzja nie zawiera stosowanego uzasadnienia, naruszając art. 253 WE oraz zasadę proporcjonalności, pewności prawa, nie działania prawa wstecz, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz prawa do bycia wysłuchanym.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991 L 230, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2007 L 255, str. 42.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG (Dz.U. 2007 L 158, str. 7).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 451/2000 z dnia 28 lutego 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. 2000 L 55, str. 25).

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2007 r. — Europaïki Dynamiki przeciwko Agencji Frontex

(Sprawa T-476/07)

(2008/C 51/100)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich (FRONTEX)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji FRONTEX o odrzuceniu oferty skarżącej i o udzieleniu zamówienia wybranemu oferentowi;
- zasądzenie od FRONTEX na rzecz skarżącej 500 000 EUR z tytułu szkody poniesionej przez nią w związku ze spornym postępowaniem w przedmiocie udzielenia zamówienia;
- obciążenie Komisji (DIGIT) poniesionymi przez skarżącą kosztami obsługi prawnej i innymi kosztami związanymi z niniejszą skargą, nawet gdyby miała zostać oddalona;
- obciążenie FRONTEX poniesionymi przez skarżącą kosztami obsługi prawnej i innymi kosztami związanymi z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca złożyła ofertę w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert ogłoszone przez pozwaną w celu udzielenia zamówienia na usługi informatyczne, sprzęt komputerowy i licencje na oprogramowanie (Dz.U. 2007/S 114-139890). Kwestionuje ona decyzję z dnia 3 października 2007 r., na mocy której pozwana odrzuciła jej ofertę i poinformowała ją, że zamówienie zostanie udzielone innemu oferentowi.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi, że pozwana nie uzasadniła swej decyzji w sposób zgodny z art. 253 WE i że zastosowała kryteria oceny, które nie zostały wyraźnie wskazane w ogłoszeniu o zamówieniu. Ponadto zdaniem skarżącej pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie.